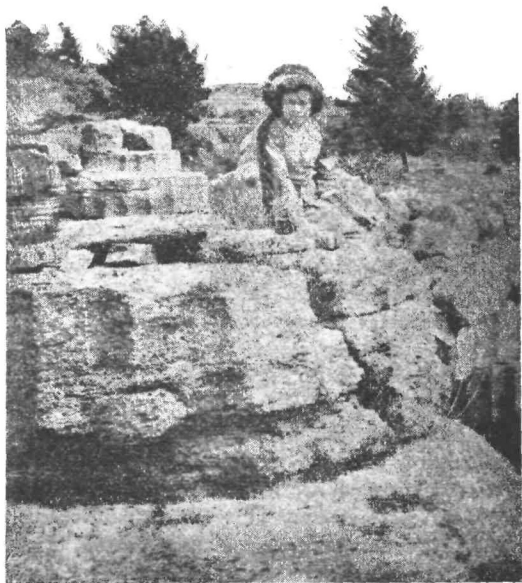

Ἄλσα Σχούλερ

ΣΟΙ Ἕλληνες ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ ταξιδεύουν συχνὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δύνανται νὰ ἐνθουσιάζωνται τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται ὅταν συναντοῦν ξένα

πρόσωπα ἀγαπῶντα, ἐνδιαφερόμενα καὶ ἐργαζόμενα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ συμβαίνει πολλάκις νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ ἐξηγήσῃ, διαπὶ πρόσωπα τινὰ τῆς ξένης κοινωνίας, ἅπαξ ἐπισκεφθέντα τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀγαποῦν τόσο πολὺ τὴν πατρίδα μας. Εἶναι τόση ἡ γοητεία καὶ ἡ ἑλξὶς τῆς γῆς τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν, εἶναι τόσο πολλὰ αἱ ἀναμνήσεις αἱ ἱστορικαὶ αἴτινες συνδέονται ἀνασπαστικῶς πρὸς τὸ παρελθόν, εἶναι τόσο χαρακτηριστικὴ ἡ φύσις, τὸ χρῶμα, ἡ γραμμὴ ἡ ἀριστοτεχνικὴ τῶν τοπειῶν καὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ οἱ ξένοι οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν πατρίδα μας νὰ καθίστανται θερμοὶ φίλοι αὐτῆς, ὑπερασπισταὶ καὶ λάτρες αἰώνιοι παντὸς Ἑλληνικοῦ.

Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν εὐτυχὴ συνάντησιν καὶ γνωριμίαν ἣν εἶχον κάμῃ πέρυσι εἰς Νιουσατέλ τῆς Ἑλβετίας μετὰ τῆς δος Ἄλσας Σχούλερ, μιᾶς θερμῆς φιλελληνίδος κατὰγομένης ἐκ Στρατσόβουργου. Εἶχεν αὕτη ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰς ἐορτὰς τὰς γενομένας ἐπὶ τῇ συγκροτήσει τοῦ Ἀνατολιστικοῦ συνεδρίου, εἶχε περιέλθῃ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ἔκαμε τὴν γνωριμίαν πολλῶν Ἀθηναϊκῶν οἰκογενειῶν, ἐμελέ-

τησε πολλὰ πράγματα ἀφορῶντα τὴν νεοελληνικὴν κοινωνίαν καὶ μὲ τὰ ἐφόδια αὐτὰ ἤρχισε, ἀπὸ ἑτοῦς περίπου ἐργαζομένη ἐνδελεχῶς, τὴν συγγραφὴν βιβλίου ἀφορῶντος τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, τὰς προόδους αὐτῆς, τὰ κυριώτερα συμβάντα κατὰ τοὺς δύο εὐτυχεῖς πολέμους ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντελήφθη κατὰ τὰ ἐπαγγελματικά αὐτῆς ταξείδια ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ Νιουσατέλ πέρυσι εἰς μίαν συγκέντρωσιν εἰς τὸ ἀριστοκρατικώτερον ἐκεῖ παρὰ τὴν λίμνην ξενοδοχεῖον «Ἡ Ὠραία Θέα» μίαν ἐσπέραν εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἀκούσω νὰ διηγῇται τὰς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐντυπώσεις της. Ὡμίλει μετὰ σπανίας θερμῆς περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, περὶ τῶν ἰδεωδῶν τῶν ἠθικῶν, περὶ τῆς ἐργασίας τῆς συντόνου, ἥτις γίνεται καὶ ἐπὶ δύο ὥρας καταμάγευσεν τὴν ἐκλεκτὴν ὁμήγουριν. Καὶ πρὸς ποίους ὠμίλει; πρὸς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ὅπως ὁ γνωστὸς φιλέλλην κ. Κάρτ, πρὸς ὑπουργοὺς τῆς παιδείας ὅπως ὁ κ. Καρτιέ-λὰ-Τάντ, πρὸς καλλιτέχνας ὅπως ἡ Κυρία Βάλνор καὶ πρὸς πολλοὺς ἄλλους. Εἰς τὸ τέλος μᾶς παρουσιάζει ἐν ἡμερολόγιον. Εἶχον εἰς αὐτὸ γράφῃ πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν τὰς σκέψεις των. Ἐν ἀρχῇ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Ἀλεξανδρῆ, ἀναγινώσκω γνώμας τῶν κ. κ. Παπαντωνίου, Πορφύρα, Φιλαδελφέως, Καλομοίρη, τῶν κυριῶν Φωκᾶ, Θεοδοροπούλου, τῆς δεσποινίδος Ἀντωνοπούλου κ.λ.π.

Ἀναγινώσκω τοῦ κ. Πορφύρα Ἑλληνιστὶ τοὺς στίχους αὐτοὺς :

Ὁ ἀποσταμμένος Ἐρωίας στὴν λευκὰ ἔχει σκαλώσει
κοιμμένος στ' ἀνοιξιὰτικα τὰ φύλλα τὰ ἀσημένια
μὰ δίχως ἄλλο τὰ μικρὰ πουλιὰ τὸν εἶχον ροιῶσιν
καὶ εἶχαν τραγοῦδια ἔτσι γινῶκα καὶ τόνο κορυταλλένιο
καὶ ἓνα πουλάκι ἀπὸ τὴν πολλὴν ἀγάπην ἐτροχιλάθη
καὶ στὴν ψηλότερην κορυφῇ στοῦ κλωναριοῦ τὴν ἄκρην
ἐννιάζονταν μελαΐδιότα καὶ ἔπεφτε ἕως ὅπου ἐστάθη
ἐκεῖ ποῦ μάλιστα στέκονται καὶ τῆς θροσῆς τὰ δάκρυα.

Ἐπίσης ἀναγινώσκω πολλῶν ἄλλων Ὠραίας σκέψεις Γαλλιστὶ ἢ Ἑλληνιστὶ ἐν ᾧ ἡ κυρία Βάλνор διεμαρτύρετο ὅτι πρέπει νὰ συζητήσωμεν καὶ ἄλλο τι.

— Ὅχι, ἀπαντᾷ ἡ δνὶς Σχούλερ· τίποτε δὲν εἶναι ὠραιότερον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα !

Καὶ ὅταν πάλιν εἰς ἄλλην συγκέντρωσιν, εἰς τοῦ κ. Καρτιέ-λὰ-Τάντ, ἐντελῶς κοσμικὴν, παρενρέθη καὶ ἡ δνὶς Σχούλερ, πάλιν κατόρθωσε νὰ ἀνοιξῇ συζήτησιν περὶ Ἑλλάδος μὲ μίαν μοναδικὴν δεξιότητα καὶ χάριν, ὥστε ὅλοι εὐχαρίστως νὰ τὴν ἀκούουν καὶ νὰ τὴν θαυμάζουν.

Ποῖοι καὶ ποῖαι ἐργάζονται τοιοῦτοτρόπως; Ὑποθέτω καὶ ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας ἂν αὐτῶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τὸ κέρδος θὰ εἶναι μεγάλον.

ΔΗΜΟΣΘ. ΔΕΠΟΣ

